

تأثیر قدرت RF بر ترشوندگی، مورفولوژی و خواص چسبندگی باکتریایی سطوح کاتتر سیلیکونی

تحت عمل آوری با پلاسمای اکسیژن

چکیده

بیماران تحت درمان با کاتتر اغلب به دلیل چسبندگی و رشد باکتری روی سطوح کاتتر دچار عفونت ثانویه در بدن خود می‌شوند. اصلاح سطح در مقیاس نانو می‌تواند الگوی چسبندگی باکتری روی سطح کاتتر را تغییر دهد. در این مطالعه تعامل پلاسمای اکسیژن با سطوح کاتتر سیلیکونی را از منظر واریانس در توان RF¹ برای القای تغییر سطح فیزیکوشیمیایی برای کاهش چسبندگی باکتری مورد بررسی قرار می‌گیرد. سطوح کاتتر سیلیکونی در پلاسمای اکسیژن کم فشار CCP-RF² (فرکانس رادیویی جفت شده خازنی) با توان‌های RF مختلف در محدوده 25 تا 150 وات تحت عمل آوری قرار گرفته است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که با افزایش توان RF، جمعیت اکسیژن اتمی گونه در میان گونه‌های دیگر غالب می‌شود. مشخص شده است که ویژگی‌های مورفولوژیکی به عنوان تابعی از توان RF در دامنه به طور قابل توجهی رشد می‌نمایند. اکسیداسیون قابل توجهی از سطح سیلیکون به شکل یک جزء قطبی انرژی سطح مشاهده می‌شود. سطوح کاتتر تحت عمل آوری با پلاسمای اکسیژن کاهش تدریجی چسبندگی سلول‌های باکتری E-coli³ را به عنوان تابعی از توان RF با حداقل چسبندگی 1% نشان می‌دهد. ماندگاری آبدوستی ناشی از پلاسمای بر روی سطح کاتتر در محیط‌های ذخیره‌سازی مختلف مانند هوای محیط، آب، محلول ادرار مصنوعی و بسته‌بندی اتمسفر اصلاح‌شده ارزیابی شد. در نتیجه واریانس در قدرت RF یک عامل کنترل کننده اصلی برای چسبندگی باکتری بر روی سطح کاتتر سیلیکونی می‌باشد که دلیل آن در مقایسه با مطالعات قبلی گزارش شده در مورد واریانس

¹ Radio Frequency

² Capacitively Coupled Radio Frequency

³ Escherichia Coli

در زمان قرار گرفتن در پلاسما، تکامل پارامترهای مورفولوژیکی دامنه است که پارامترهای مورفولوژیکی فضا را تقریباً بی‌تأثیر نگه می‌دارد.

کلیدواژه‌ها: پلاسما اکسیژن، کاتر سیلیکونی، پیشگیری از بیوفیلم، قدرت RF، E-Coli.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که واریانس در توان RF بر پارامترهای مورفولوژیکی دامنه و شکل سطح کاتر مانند زبری متوسط سطح (S_a)، ارتفاع ده نقطه (S_{10z}) و شیب متوسط پروفایل (Δa) تأثیر می‌گذارد و پارامتر مورفولوژیکی فضا را کمتر تحت تأثیر قرار می‌دهد. با افزایش قدرت RF، پلاسما به شدت توسط گونه‌های اکسیژن اتمی پر می‌شود که منجر به افزایش خواص سطح آبدوست در سطح کاتر می‌شود. در نتیجه انرژی سطحی به طور قابل توجهی پس از عمل‌آوری پلاسما افزایش می‌یابد، اما تغییرات قابل توجهی را به عنوان تابعی از زمان قرار گرفتن در معرض پلاسما یا قدرت RF نشان نمی‌دهد. تکامل خواص فیزیکی و شیمیایی سطح کاهش تدریجی چسبندگی باکتریایی و حداقل چسبندگی باکتریایی، یعنی کمتر از 1% در سطوح کاتر تحت عمل‌آوری با توان RF 150 وات را نشان می‌دهد. رشد قابل توجه باکتری در قالب یک ماتریس بیوفیلم سه بعدی بالغ در مکان‌های تصادفی روی سطوح کاتر سیلیکونی عمل‌آوری نشده یافت می‌شود در حالی که چنین تشکیل بیوفیلمی روی سطح کاتر تحت عمل‌آوری با پلاسما مشاهده نمی‌شود. زمان ماندگاری خاصیت سطحی آبدوست ناشی از پلاسما، زمانی که در زیر آب یا AU^1 ذخیره می‌شود مدت طولانی می‌باشد. ² قادر است بازیابی آبگریز را به میزان قابل توجهی کاهش دهد در حالی که شرایط ذخیره‌سازی محیطی بازیابی کامل آبگریز را در 10 روز اول یا کمتر نشان می‌دهد. در نتیجه بهینه‌سازی توان RF برای تغییرات سطح قابل توجه مهم است، تا یک سطح ضد باکتری موثر باشد. تغییرات ناکافی در خواص

¹ artificial Urine

² multi artificial purpose

